

men der behøves dog neppe saameget, som vi have. Derfor tror jeg, at vi kunne indskrænke Kavalleriet, tilmed da det er meget kostbart. Derimod sympatiferer jeg med den Tanke at forøge Artilleriet, thi det spiller jo nu en overordentlig stor Rolle, men Kavalleriet har derimod i sidste Krig — ganske vist ikke ved sin egen Skyld, men paa Grund af Omstændighederne — spillet en næsten ynkelig Rolle. Vi have ikke havt Brug for det og ville neppe faae synderlig Brug for det her i Danmark, hvor Forholdene ikke egne sig for det. Tidligere blev Kavalleriet jo ligefrem brugt imod Infanteriet til at sprænge Karreer, men det er nu anerkjendt fra alle Sider, at dette ikke længere lader sig gjøre paa Grund af Infanteriets bedre Skydevaaben. Den væsentligste Opgave for Rytteriet bliver altsaa at tjene til Kanonbekæmpning og til Patrouillering eller Forposttjeneste; men dertil tror jeg ikke, vi behøve saameget Kavalleri, som vi have. Hvis vi imidlertid skulle have et Kavalleri, vil jeg efter det Syn, jeg har paa Sagen, meget anbefale, at vi faae et lettere Kavalleri. Det danske Kavalleri har, efter min Opfattelse, sin Styrke i, at det har rolige Heste. I Sammenligning f. Ex. med de preussiske Husarer har den danske Kavallerist det Fortrin, at han sidder godt fast og har en Hest, der er rolig, baade naar han bruger Klinge, og naar den skal staa for Skud. Jeg har havt Leilighed til at se, hvorledes de preussiske Husarers Heste ved Skydning alle næsten gif over Ende, og hvorledes Rytteren havde Nok at gjøre med at holde sig i Sædlen. Vore Heste derimod stode rolige; de ryttede vel noget paa Hovedet, men det var ogsaa det Gnefte. Dette ligger i Racen, idet Blodshestene ere mere slyrige og lettere blive urolige, end vore Heste. Jeg tror imidlertid, det vilde være heldigt, om vort Kavalleri fik lettere Heste og en mindre svær Oppækning. — det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds talte om Sorgløshed og om Bomuld i Ørerne. Dette er allerede fremdraget af det ærede Medlem for Veile Amts 5te Valgkreds (Sørensen), og jeg skal ikke opholde mig videre derved, men det skurede umegtelig i mine Øren, efter som det ærede Medlem ellers havde udtalt sig paa en saa behagelig Maade lige overfor Flertallet i denne Sal. Jeg skal kun for mit Vedkommende bestemt udtale, at jeg ikke har puttet Bomuld i Ørerne, men jeg har tuertimod hørt det ærede Medlem med megen Opmærksomhed, saavel i for som til enhver Tid, naar han har talt. At vi fra denne Side skulde være ligegyldige for vort Forsvarsvæsen, er

ogsaa en Beshyldning, jeg ikke kan modtage, idet jeg tror, at vi føle lige saa varmt for, hvad der angaar vort Hærvæsen og vort Fædrelands Forsvar som det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Thomsen). — Det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Anshjær) udtalte, at Begejstringen ikke var en Rube Lobak værd, men han tilspøede rigtignok: naar den ikke staar i Forening med en virkelig velorganiseret og vel kommanderet Hær. Dette lemper naturligvis Noget paa den første Udtalelse, men jeg vil dog sige det ærede Medlem, at han maa have en saa vel uddannet Hær, som han vil, saa buer den dog ikke, naar der intet Liv og ingen virkelig Begejstring er, naar Soldatene ikke — om jeg saa maa udtrykke mig — henge for Alvor sammen og føle, at de ere et Hele, og at de ikke kunne undvære hinanden. For at dette kan finde Sted, maa der imidlertid være en vis Begejstring tilstede; hvis den ikke er tilstede, maa han have saa mange og saa godt uddannede Folk, som han vil, jeg siger dog, at han ikke kan udrette Noget. — Det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagd) talte om Frankrig, og da navnlig om Gambetta, som han ikke vilde tillægge nogen Fortjeneste. Heri kan jeg ikke være enig med ham, og jeg tror, at selv Gambettas Modstandere i Frankrig indrømme, at han har stor Fortjeneste. Vi maa huske paa, hvorledes det gif den regulære Hær, og at det jo i Grunden var Gambetta, som var Sjælen i at reise den Masse Mennesker, der behøvedes til at benytte de Kræfter og Vaaben, som man havde. Dette er beundringsværdigt, og det blev ogsaa beundret den Gang. Det er en Selvsølg, at disse Folk ikke kunde kæmpe som regulært uddannede Tropper, men jeg paa staar, at Gambetta har vist, at han vilde gjøre Noget for sit Fædreland. — Med Hensyn til min Mening om Hærens Ordning, da skal jeg henholde mig til, hvad der er udtalt, navnlig af det ærede Medlem for Skanderborg (N. Sørensen) og af det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojssen). Jeg tror, at vi maa gaa over til en Almenvæbning; jeg tror, at vore Forhold egne sig bedst dertil, og at de militære Kræfter, hvis de vilde vende sig lige saa meget udad imod Folket, som de nu vende sig indad imod den lille Stat i Staten, vilde kunne have overordentlig stor Indflydelse paa Ordningen af vor Militi i Fremtiden. Jeg mener naturligvis, at vi skulle gaa gradvis over dertil og ikke, at vi skulle springe fra det One til det Andet. Jeg vil nok være med til at vedtage saadanne Forandringer i vor Hær-